

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 98/20
Luksemburg, 17 lipca 2020 r.

Postanowienie Sądu w sprawie T-715/19
Lukáš Wagenknecht / Rada Europejska

Sąd odrzucił skargę mającą na celu stwierdzenie, że Rada Europejska bezprawnie odmówiła wykluczenia czeskiego premiera, ze względu na zarzucany mu konflikt interesów, z posiedzeń tej instytucji poświęconych przyjęciu wieloletnich ram finansowych Unii Europejskiej na lata 2021-2027

Tylko państwa członkowskie są kompetentne do określenia, kto w relacji między głową państwa a szefem rządu powinien je reprezentować na posiedzeniach Rady Europejskiej, oraz do określenia przyczyn, które mogą uniemożliwiać reprezentowanie przez jedną z tych osób swoich państw członkowskich na posiedzeniach tej instytucji

Pismem z dnia 5 czerwca 2019 r. Lukáš Wagenknecht, członek Senát Parlamentu České republiky (senatu Republiki Czeskiej), zwrócił się do Rady Europejskiej z wnioskiem o wykluczenie premiera Republiki Czeskiej, Andreja Babiša, z posiedzenia tej instytucji w dniu 20 czerwca 2019 oraz przyszłych posiedzeń poświęconych negocjacom w sprawie wieloletnich ram finansowych Unii Europejskiej na lata 2021–2027. Lukáš Wagenknecht uzasadnił swój wniosek sytuacją konfliktu interesów, w jakiej miał znajdować się czeski premier, wynikającą z posiadania przez niego i jego rodzinę udziałów w przedsiębiorstwach należących do grupy Agrofert, działającej między innymi w branży rolno-spożywczej, które to przedsiębiorstwa otrzymywały dotacje pochodzące z budżetu Unii.

W odpowiedzi z dnia 24 czerwca 2019 r. Rada Europejska, uściśliwszy, że nie wnika w istotę zarzutów L. Wagenknechta, wyjaśniła, że traktat UE¹ w sposób wiążący ustala skład Rady Europejskiej, stanowiąc, że w jej „skład wchodzi szefowie państw lub rządów państw członkowskich, jak również jej przewodniczący oraz przewodniczący Komisji Europejskiej”. Rada Europejska nie mogła wobec tego zmienić tego składu, ponieważ traktat UE nie przewiduje takiej możliwości.

Rada Europejska podkreśliła też, że kwestię tego, która osoba, w relacji między głową państwa a szefem rządu, powinna reprezentować dane państwo członkowskie Unii, rozstrzygają wyłącznie krajowe unormowania rangi konstytucyjnej. W związku z tym Rada Europejska nie ma prawa decydować, kto w relacji między głową państwa a szefem rządu powinien reprezentować dane państwo członkowskie w tej instytucji, ani też kto, w relacji między głową państwa a szefem rządu, powinien być zapraszany na poszczególne posiedzenia Rady Europejskiej. Rada Europejska stwierdziła w rezultacie, że nie miała kompetencji do wykluczenia czeskiego premiera z posiedzeń wskazanych przez L. Wagenknechta w jego wniosku.

Ponieważ owe wyjaśnienia nie były dla niego satysfakcjonujące, L. Wagenknecht wniósł do Sądu Unii Europejskiej, na podstawie art. 265 TFUE, skargę przeciwko Radzie Europejskiej o stwierdzenie bezczynności tej instytucji, która miała przejawiać się w tym, że Rada Europejska nie podjęła działań wskazanych w jego wniosku, z naruszeniem przepisów prawa Unii dotyczących ochrony interesów finansowych Unii oraz unikania wszelkich konfliktów interesów przy zarządzaniu unijnymi funduszami.

W dzisiejszym postanowieniu Sąd, orzekając w kwestii dopuszczalności skargi, przypomniał, że jeżeli osoba fizyczna lub prawna występuje o stwierdzenie, iż instytucja Unii bezprawnie

¹ Artykuł 15 ust. 2.

zaniechała przyjęcia danego aktu, musi ona albo wykazać, że w wypadku przyjęcia takiego aktu, byłaby jego adresatem, albo wykazać, że dany akt dotyczyłby jej bezpośrednio i indywidualnie w sposób analogiczny do jego adresata. Dodatkowo taka osoba musi wykazać interes prawny, którego istnienie oznacza, że rozstrzygnięcie skargi po jej myśli przyniosłoby jej osobistą korzyść.

Sąd stwierdził jednak, że gdyby Rada Europejska przyjęła wnioskowany przez L. Wagenknechta akt, nie byłby to akt skierowany przez Radę Europejską do niego, lecz decyzja tej instytucji, której adresatem byłby czeski premier.

Odnosząc się do argumentu L. Wagenknechta, zgodnie z którym jego interes prawny do wniesienia niniejszej skargi na beczynność wynika z interesu ogólnego, jaki wiąże się z posiadaniem przez niego statusem członka senatu Republiki Czeskiej, Sąd zauważył, że zgodnie z orzecznictwem L. Wagenknecht, podobnie jak każda inna osoba fizyczna, musi wykazać osobisty interes w wystąpieniu do sądu Unii. Ponieważ nie wykazał on osobistego interesu w uzyskaniu orzeczenia stwierdzającego beczynność, przesłanka dotycząca bezpośredniego i indywidualnego oddziaływania środków, o przyjęcie których zwrócił się do Rady Europejskiej, w każdym razie nie została wobec tego spełniona.

Sąd przypomniał ponadto, że sytuacja, w której – po wyjaśnieniach – instytucja Unii odmawia podjęcia działań polegających na przyjęciu wnioskowanego środka, po pierwsze, jest równoznaczna z zajęciem przez instytucję stanowiska, co kładzie kres beczynności tej instytucji w odniesieniu do przedmiotu wezwania do działania, a po drugie, taka odmowa stanowi akt zaskarżalny skargą o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE. Tak właśnie jest w rozpoznawanej sprawie, zaś odpowiedź Rady Europejskiej z dnia 24 czerwca 2019 r. stanowi decyzję o odmowie podjęcia działań. L. Wagenknecht nie zaskarżył jednak tej decyzji przed Sądem w trybie art. 263 TFUE, mimo że miał taką możliwość.

W tych okolicznościach Sąd uwzględnił zarzut niedopuszczalności podniesiony przez Radę Europejską i stwierdził, że **skarga na beczynność L. Wagenknechta jest niedopuszczalna**.

W każdym razie, odnosząc się do istoty rozpoznawanego wniosku, Sąd stwierdził, że zapraszając głowy państw lub szefów rządów państw członkowskich na swoje posiedzenia, Rada Europejska nie dysponuje żadną swobodą. Sąd stwierdził w szczególności, że w braku postanowień traktatu UE w tym zakresie, to **państwa członkowskie odpowiadają za przyjęcie przepisów krajowych, w tym rangi konstytucyjnej, pozwalających na ustalenie, czy na posiedzeniach Rady Europejskiej powinny być reprezentowane przez głowy państw, czy też szefów rządów. Do państw członkowskich należy, w stosownym przypadku, określenie także przyczyn, które mogą uniemożliwić tym osobom reprezentowanie swoich państw członkowskich w Radzie Europejskiej.**

Sąd przyjął w rezultacie, że niezależnie od tego, czy czeski premier, reprezentując Republikę Czeską w Radzie Europejskiej, znajduje się w sytuacji konfliktu interesów, **Rada Europejska słusznie uznała w niniejszej sprawie, w świetle brzmienia art. 15 ust. 2 TUE, że nie mogła go wykluczyć ze swoich posiedzeń zgodnie z wnioskiem L. Wagenknechta.**

Sąd stwierdził wobec tego, że **wniesiona przez L. Wagenknechta skarga na beczynność jest nie tylko niedopuszczalna, ale też w każdym razie oczywiście bezzasadna.**

Wreszcie, odnosząc się do twierdzeń dotyczących sytuacji konfliktu interesów, w jakiej ma się znajdować czeski premier, Sąd przypomniał, że prawidłowość płatności dokonywanych przez Unię w ramach funduszy wypłacanych w państwach członkowskich w jej imieniu i na jej rachunek jest objęta uregulowaniami Unii mającymi zastosowanie do tych funduszy i podlega przewidzianymi w nich warunkami, takimi jak rozpatrywane na przykład w zawistej przed Sądem sprawie T-76/20², *Republika Czeska/Komisja*.

---

² Republika Czeska / Komisja ([T-76/20](#)).

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Skarga na bezczynność umożliwia stwierdzenie, że instytucja Unii zaniechała działania, do podjęcia którego była zobowiązana na mocy prawa Unii. Skargę na bezczynność mogą wnieść do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu państwa członkowskie, instytucje Unii i jednostki po spełnieniu określonych przesłanek. Jeżeli skarga zostanie uznana za zasadną, instytucja, której zaniechanie zostało uznane za sprzeczne z prawem Unii, jest zobowiązana do podjęcia środków zmierzających do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) postanowienia jest publikowany na stronie internetowej CURIA.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793